

## El Pla de l'Estany



Xavi Xargay

**De llamps i retaules** A la comarca no hi ha prou autobusos per dedicar-los a debats de militància teològica; deu ser per això que la inspiració divina assenyala amb un llamp destructor de campanars quines són les pautes que ha de seguir el Consell Comarcal a l'hora de restaurar esglésies, retaules o frescos. Imagino que cal interpretar així que el dissabte set de febrer un llamp esqueixés el campanar de l'església de Sant Julià de Corts, i que l'endemà mateix el Consell Comarcal inaugurés la restauració -magnífica- del retaule de Santa Magdalena de Noves, a Camós, alhora que engegava una sèrie de visites dominicals guiades i explicatives -que també es troben en un llibretó bellament editat pel Consell Comarcal-. Tot i que el tracte diferent que han rebut les dues esglésies es pot deure, només, al fet que tradicionalment Santa Magdalena de Noves preservava de tempestes, veient com van les coses potser seria bo que els membres del Consell Comarcal comencessin a pensar alguna actuació a l'església de Sant Julià, més que res perquè no acabïn, ells també, llampats.

**Del patrimoni musical** No sé, però, si serà actuació suficient per incloure-la en un futur cicle de «Música i patrimoni», cicle que enguany, del mes de febrer al de juny, en la seva sisena temporada, ha obert les portes d'esglésies, sales i cases de Camós,

Porqueres, Fontcoberta, Cornellà i Serinyà a diverses actuacions musicals. Entre d'altres raons, penso que no serà suficient perquè l'ànima d'aquest cicle són les Joventuts Musicals de Banyoles i, encara que el Consell Comarcal hi aporta la subvenció pertinent, han de tenir molt present que no es guanya el cel ni s'eviten els llamps només amb diners, encara que hi ajuden, és clar.

**Del patrimoni empresarial** Banyoles fa pudor, i no de socarrim. I en fa a causa d'algunes empreses i malgrat els esforços d'aquestes empreses per evitar-ho, però com que només parlem de *mobbing* rural, ara ens passa per alt que hi ha empreses, situades fa anys i panys fora del poble primer, al polígon industrial després, que es troben assetjades per un sòl que ha esdevingut urbà. No és estrany, doncs, que vagin a buscar aires més frescos, més marítics -era Pla que comparava l'obertura del mar enfront el tancament mental de l'estany- a les illes Fèroe per fabricar-hi gelatines d'origen marí.

**Del patrimoni prehistòric** El meu nebot està convençut que els pladestanyencs no hem evolucionat prou. Ni retaules, ni músiques ni empreses capdavanteres; res de res: quan alguns veuen la cabana neolítica de la Draga reconstruïda, els impulsos místics que els lliguen amb els habitants encara més antics de les coves de Serinyà els aboquen de manera tan irreversible com un llamp tronat a calar-hi foc. Per tercera vegada! Davant d'això, el meu nebot opina que Darwin estava equivocad, que no hi ha evolució i que cal retornar a la fe en el déu del llamp i el càstig diví. Coses del meu nebot.

## El Ripollès La Cerdanya



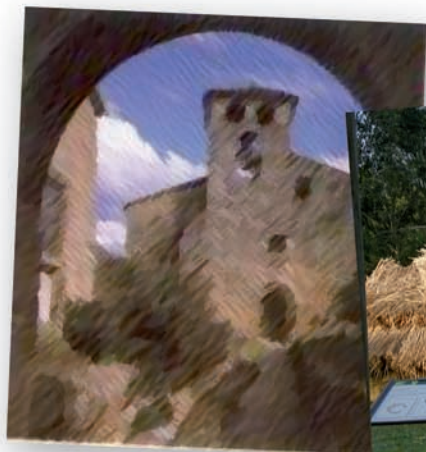
Josep M. Sebastián

### No plou mai al gust de tothom

Les obres de remodelació del nucli antic de Ripoll ja estan gairebé acabades amb la plaça Gran reformada. Ara només falten els carrers adjacents. Aquesta important actuació no agrada, però, a tothom, i als que menys, als botiguers de les zones afectades. A part del perjudici que els va causar fer la campanya del Nadal passat amb els carrers en obres, ara demanen que en determinades hores els vehicles hi puguin circular i aparcar per carregar i descarregar. A causa d'aquestes obres la junta de l'associació de botiguers va dimitir en ple. Ara, nous representants del sector negocien amb l'alcaldesa mesures menys restrictives pel que fa a la circulació rodada. Només el temps dirà si ha estat una bona mesura convertir en zona de vianants el nucli antic d'una vila amb unes condicions especialment difícils quant al trànsit.

### Més ripollesos a l'atur

I com passa sempre que hi ha crisi, al Ripollès, com a comarca petita i industrial, li toca rebre de valent. Actualment, dues empreses capdavanteres i històriques, Tallers Casals i Comforsa, pateixen greus dificultats. En el cas de Casals, dedicada a la fabricació i muntatge de trepants i ventiladors, es va sol·licitar un ERO que afectava tota la plantilla, 72 treballadors, i que ha estat denegat. Els treballadors es van manifestar fa uns dies en contra de les intencions de l'empresa. Ara per ara



TROTAMUNDOS1955

